

DRUŠTVENE VESTI

GOVOR OB ODPRTEM GROBU VILKA FINŽGARJA

Dragi Vilko,

poslavljam se od Tebe na željo Geografskega društva Slovenije v imenu tvojih strokovnih kolegov, geografov in kartografov. Eno življenje si živel v krogusvoje družine, drugo pa s stroko, kateri si se zapisal pred dvainštiridesetimi leti kot dvajsetletni absolvent Srednje tehnične šole. Tedaj Te je življenska pot privedla v Geografski inštitut na univerzi v Ljubljani, ki si mu ostal zvest polnih 24 let. Nato si do upokojitve kartografsko delo nadaljeval pri Slovenski akademiji znanosti in umetnosti v enaki ustanovi, v geografskem inštitutu. Ves ta čas si bil član aktiva geografskih raziskovalcev in piscev,

sicer na zunaj manj viden, toda bistveno pomemben. Šele Tvoja mnogo prerana smrt je morala priti, da smo se v polni meri zavedli, kaj si nam pomenil. Bil si kot droben člen ure, ki deluje precizno in točno in ki so ji skriti mnogi mehanizmi, ki so pomenili polnih štirideset let ustvarjalno slovensko geografijo. Skoro ni bilo pomembnejše geografske razprave ne številke Geografskega vestnika, Geografska zbornika ali Obzornika in ne geografsko samostojne knjige, kjer ne bi v ilustracijah srečali Tvojega dela, često nepodpisanega, toda vedno kvalitetnega in mi smo po kvaliteti dela vedeli - to je Vilko. Skoraj v vsako slovensko vas so prodrla popularna geografska dela akademikov Melika in Ilešiča ter nekaterih drugih in v njih si Ti dal najboljšim izsledkom stroke kartografsko, vsem lahko razumljivo podobo. Bil si današnja roka pokojnemu akademiku Meliku, ki si mu opremil dolgo vrst knjig. Na tisoče jih je, majhnih in velikih kart, skic, fotografij, diagramov in vsega drugega, kar je izpolnjevalo Tvoj življenjski dan in obogatilo naše publikacije, da so postale laže razumljive in dostopne. Kar nisi povedal z risbo, si dopolnil v tiskani besedi v člankih, ki jih je objavljajl geografski tisk. V polni meri si zaslužil odlikovanje z redom dela z zlatim vencem, ki Ti ga je ob šestdesetletnici podelil predsednik Federativne republike Jugoslavije.

Ko se danes poslavljam od Tebe ob odprtem grobu, se Ti za sodelovanje globoko zahvaljujemo, občudujoč obilnost in kvaliteto dela. Kar je geografskih študentskih generacij šlo skozi univerzo od tridesetih let tega stoletja dalje, so si svoje znanje pridobivali največ ob tvojih kartografskih učilih. Niso redki mladi kartografi in geografski fotografi, ki so šli skozi Tvojo šolo in vsi ti ter mi te bomo pogrešali kot strokovnjaka in kot tihega in vestnega človeka, katerega prerana smrt je osiromašila naš kolektiv.

Sočustvujoč s Tvojo družino ob udarcu krute usode, ki je iztrgala iz življenja družinskega poglavarja in našega sodelavca, ko je bil še poln načrtov o bodočem delu in ki bi jih še lahko izpolnil, ob grobu prijatelja, ki je na svoji življenjski poti prispel šele v zgodnjo jesen, želimo ob odprti zemlji, ki čaka nate, tisti zemlji, ki si jo kot mlad planinec tako rad obiskoval in kasneje upodabljal v obliki reliefa, karte ali fotografije, da bi v miru počival v novem domu.

* Podrobnejše biografske in bibliografske podatke je objavil D. Meze ob Finžgarjevi šestdesetletnici v 3 - 4. številki XVII, 1970 našega časopisa.